

Nu, indenfor en meget kort Tidsfrist, som jeg selv bestemmer. Endelig er det ogsaa undgaaet Forslagsstillereus Opmærksomhed — men jeg troer at have Grund til at antage, ifølge et andet Indstillingspunkt af samme Forslagsstiller til § 3, at det er hans Mening —, at, om ogsaa Fæsteren dør i Løbet af et Aar, saa skulle dog hans Livsarvinger og Svigerbørn være berettigede til at benytte den samme Ret, som Fæsteren i dette Aar har faaet til at kunne kjøbe Gaarden til den Præis, som var bestemt. Dette staaer imidlertid ikke i Forslaget, og, hvis det derfor skal være Meningen, saa maa der jo i ethvert Fald foregaae en Ændring deri. Det er nemlig en Ret, som saavel af dem, der have indbragt Lovforslaget, som af Udvalget er tillagt Brugerens Livsarvinger, at de, ifald han dør i Løbet af Aaret, kunne fordre sig Eiendommen udlagt til den ved Taxationen udfundne Sum.

Der er til disse to Paragrapher forøvrigt ikke stillet flere Ændringsforslag af Rigsdagsmanden for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Tilsch), hvortilmod der af Rigsdagsmanden for Frederiksborg Amts 3die Valgkreds (Jespersen) er stillet tre mindre Forslag til § 8. Det første Forslag gaaer ud paa, at der i Lovforslagets § 8 skulde foregaae den Forandring, at der istedetfor Ordene „og Forhandlingerne indføres . . . Protokoll“ skal sættes: „Forhandlingerne bør saavidt muligt foregaae mundtlig, det Væsentligste af dem, saasom den aarlige Canon og Kjøbesummen for hver enkelt Fæster og Leier, indføres i en af Indenrigsministeriet autoriseret Protokoll.“ Dette Forslag gaaer egentlig ud paa, at Forhandlingerne, saavidt muligt, bør foregaae mundtlig, og herimod har Udvalget ikke Noget at indvende, naar det forøvrigt kan ansees for at være af Bigtighed, at det optages i Loven. Det andet Indstillingspunkt forekommer Udvalget derimod at være noget mere vigtigt. Det gaaer ud paa, at der i det næste Punktum efter Ordene: „der hos ham“ tilføies: „inden 3 Maanedes efterat Vilkaarene for Stedets Overdragelse til Arvesætte ere ham bekendtgjorte, efter § 9“ saaledes, at der altsaa vil komme til at staae: Finder Inden-

rigsministeren, at den foretagne Taxation har væsentlige Mangler, kan han, paa den Parts Bekostning, der hos ham inden 3 Maanedes, efterat Vilkaarene for Stedets Overdragelse til Arvesætte ere ham bekendtgjorte, efter § 9, lade denne foretage, o. s. v. Meningen er den, at Forslagsstilleren har villet sætte en bestemt Tidsgrænse, inden hvilken der skulde tages Beslutning om, hvorvidt Omtaxation skal finde Sted eller ikke. Det kan godt være, at en saadan Bestemmelse er hensigtsmæssig, og Udvalget har for sit Bedkommende ikke Noget imod den, men er villig til at tiltræde denne Redaction. Det tredje Forslag af den samme Forslagsstiller gaaer ud paa, at, istedetfor at Lovforslaget foreslaaer, „at Omtaxation bliver at udføre ved tvende i et Nabostift af Indenrigsministeriet og Stiftsøvrigheden valgte Medlemmer, samt et nyt af Bonden valgt Medlem“, skal der sættes: „ved een af Indenrigsministeriet i et Nabodistrict udnævnt Formand samt ved tvende af Stiftsøvrigheden og tvende af Brugeren valgte Medlemmer, der ikke have deeltaget i den paaankede Forretning“. Skjøndt det maa forudsættes som givet, at de af Indenrigsministeriet og Stiftsøvrigheden valgte nye Medlemmer ikke maae være saadanne, der have deeltaget i den paaankede Sag, saa kan det maaffee være ganske rigtigt, at disse Ord tilføies. Hvad det angaaer, at forandre Ordet „Nabostift“ til „Nabodistrict“, da vil jeg indrømme, at af Hensyn til Verne, hvor det kunde være forbundet med endeel Besvær, naar der skulde vælges i et andet Stift, kan Ordet „Nabodistrict“ være en meget heldig Betegnelse, naar man blot vidste, hvad der egentlig skal forstaaes ved et Nabodistrict, men det kan man jo ikke saa ganske vide. Et Nabodistrict kunde maaffee være et Præstekald, der laa i Nærheden i et andet Sogn; det kunde ogsaa være et andet Amt, en anden Landskingskreds. Dersom det var muligt at give dette Ord en bestemt Betegnelse, saa skulde det for mit Bedkommende, og jeg troer, at jeg kan sige det Samme om Udvalget, ikke have Noget derimod, men, saaledes som det nu staaer, vil det i ethvert Fald ikke kunne sættes istedetfor Ordet „Nabostift“; det kan naturligvis blive en Gjenstand for Overvejelse imellem anden og